

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **SK HAMR, z. s.**, se sídlem K Vodě 3200/3, Praha 10, zast. Mgr. Ondřejem Hálou, advokátem, se sídlem Kaprova 42/14, Praha 1, proti žalované: **Národní sportovní agentura**, se sídlem nábřeží Edvarda Beneše 128/4, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 1. 2025, č. j. NSA-02048/2022/PU22/8, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 12. 2025, č. j. 5 A 32/2025-92, o návrhu žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaná dne 3. 1. 2023 dle § 14j odst. 4 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), zastavila řízení o žádosti žalobce o poskytnutí dotace, neboť dle jejího názoru není oprávněným žadatelem. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce bránil žalobou, kterou Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) zamítl, žalobce však proti rozsudku městského soudu podal kasační stížnost, s níž uspěl. Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) rozsudkem ze dne 21. 5. 2024, č. j. 1 Afs 25/2024-88, zrušil jak rozsudek městského soudu, tak rozhodnutí žalované a věc vrátil žalované k dalším řízením. Žalovaná následně vydala rozhodnutí ze dne 16. 1. 2025, č. j. NSA-02048/2022/PU22/8, kterým řízení o žádosti žalobce opětovně zastavila. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce další žalobu, které městský soud rozsudkem ze dne 22. 12. 2025, č. j. 5 A 32/2025-92, vyhověl, zrušil rozhodnutí žalované a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Shledal, že závěr žalované, podle níž žalobce nesplňuje podmínku provozování sportoviště po stanovenou dobu, není opřen o řádně a úplně zjištěný skutkový stav, jenž tak vyžaduje zásadní doplnění.

[2] Žalovaná (dále též „stěžovatelka“) podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost, s níž spojila návrh na přiznání odkladného účinku. V návrhu uvedla, že v důsledku zrušujícího rozsudku městského soudu je povinna o žádosti žalobce opětovně rozhodnout, a to patrně ještě dříve, než bude znám výsledek řízení o kasační stížnosti. Má přitom dvě možnosti. Může vydat rozhodnutí negativní, které může žalobce opět napadnout žalobou. Druhou možností je vydat pozitivní rozhodnutí. V takovém případě by musela žalobci

vyplatit dotaci ve výši 13.626.121 Kč. NSS však může podané kasační stížnosti vyhovět a zrušit rozsudek městského soudu. Městský soud by musel znovu rozhodnout o žalobě, a pokud by vydal zamítavý rozsudek, nové (pozitivní) rozhodnutí stěžovatelky by ztratilo své opodstatnění a stěžovatelka by musela přistoupit k odnětí dotace. Dle názoru stěžovatelky je žádoucí, aby dříve, než vydá nové rozhodnutí, se k meritu věci vyjádřil NSS. V opačném případě by byly zkomplikovány vztahy mezi ní a žalobcem, případně se též může dostat do obtíží sám žalobce, pokud by musel dotaci vrátit. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zabrání vzniku takových komplikací.

[3] Žalobce k návrhu uvedl, že argumenty stěžovatelky nenaplňují zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatelka netvrdí, ani neprokazuje, že by pro ni výkon rozsudku městského soudu znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku hrozila jiným osobám. Návrh na přiznání odkladného účinku nemůže být úspěšný, je-li zdůvodněn jinými okolnostmi, než jaké předvídá § 73 odst. 2 s. ř. s. Nemůže proto v souladu s relevantní judikaturou NSS uspět například argumentace zájmem na jednotném postupu v obdobných případech či újmou spočívající v nezákonnosti rozhodnutí krajského soudu, v jejímž důsledku jsou žalobci vyplaceny dávky důchodového pojištění. Skutečnost, že stěžovatelka je povinna vydat nové rozhodnutí, jí žádnou újmu způsobit nemůže. Její návrh nesměřuje k zabránění vzniku újmy na její straně, nýbrž je veden záměrem obstruovat žalobcovu snahu získat dotaci. Je nejen v zájmu žalobce, ale i v zájmu veřejném, aby bylo ve věci po třech a půl letech od podání žádosti konečně správně rozhodnuto. Žalobce navrhl, aby NSS kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

[4] Kasační stížnost v této věci nemá ze zákona odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat, jsou-li splněny tři materiální předpoklady plynoucí z § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s.: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro navrhovatele znamenat újmu; 2) újma musí být pro navrhovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Uvedené předpoklady musí být naplněny kumulativně.

[5] Skutečnosti nasvědčující vzniku nepoměrně větší újmy navrhovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, tedy závislé pouze na osobě a situaci navrhovatele. Povinnost tvrdit a prokázat hrozbu vzniku újmy má navrhovatel, který musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[6] Podmínky, při jejichž splnění lze přiznat odkladný účinek kasační stížnosti žalovaného správního orgánu, se v dílčích aspektech liší od podmínek, které musí splnit osoba od orgánu veřejné moci odlišná. Správní orgány při své činnosti hájí veřejné zájmy, a tudíž i odkladný účinek kasační stížnosti správního orgánu může být přiznán jedině tehdy, pokud by výkonem rozsudku krajského soudu hrozila újma důležitému veřejnému zájmu (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS).

pokračování

[7] Stěžovatelka žádnou újmu, která by v důsledku výkonu rozsudku městského soudu hrozila důležitému veřejnému zájmu, ve svém návrhu nevymezila. Eventuální existenci dvou správních rozhodnutí v totožné věci, ale o odlišném obsahu, je možné označit za nežádoucí procesní situaci. Hrozba této nežádoucí procesní situace, stejně jako zájem správního orgánu na hladkém průběhu řízení obecně, však nemůže být pro účely § 73 odst. 2 s. ř. s. považována za hrozbu újmy důležitému veřejnému zájmu (viz usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 10 Ads 99/2014-58).

[8] Stěžovatelka v návrhu uvedla, že v případě, že ve věci vydá pozitivní rozhodnutí, bude muset žalobci vyplatit dotaci. Pokud nicméně s kasační stížností uspěje, hrozí, že žalobce bude muset dotaci vrátit, což by mu mohlo způsobit finanční potíže. S těmito skutečnostmi ovšem stěžovatelka nespojila žádnou hrozbu pro důležitý veřejný zájem. Spíše se tím dovolává ochrany před újmou hrozící jinému účastníkovi (žalobci), což jí ovšem nenáleží (viz usnesení NSS ze dne 1. 10. 2008, č. j. 1 As 79/2008-105, č. 2197/2011 Sb. NSS). V posuzované věci to nadto byl právě žalobce, kdo se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí stěžovatelky. Bylo by proto nelogické, aby stěžovatelka vystupovala na obranu zájmů žalobce tím, že by dosáhla pozastavení účinků rozsudku městského soudu, kterým bylo žalobě vyhověno. Sám žalobce ostatně navrhl, aby NSS stěžovatelčin návrh zamítl, přičemž zřetelně vyjádřil nevoli nad postupem stěžovatelky, jakož i zájem na tom, aby stěžovatelka o jeho žádosti opětovně (a bez průtahů) rozhodla.

[9] I kdyby však stěžovatelka naznačovala, že důležitý veřejný zájem by byl ohrožen vyplacením dotace žalobci, k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by to s ohledem na obsah závazného právního názoru městského soudu bez přistoupení dalších skutečností nepostačovalo. Ochrana veřejného zájmu, jehož by se takto stěžovatelka v návrhu dovolávala, tj. zabránit neoprávněnému přiznání a vyplacení dotace, je v rukou samotné stěžovatelky, a to prostřednictvím vydání zákonného rozhodnutí v dalším řízení. Bude-li toto rozhodnutí zákonné, nemůže být porušen fiskální zájem státu (srov. usnesení NSS ze dne 3. 3. 2023, č. j. 4 Afs 10/2023-39).

[10] Stěžovatelka rovněž uvedla, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zabrání komplikaci vztahů mezi ní a žalobcem. NSS není zřejmé, jaké vztahy má stěžovatelka na mysli, neboť je v návrhu nijak blíže nevymezila a ani neuvedla, jak tyto blíže neurčené vztahy souvisí s důležitými veřejnými zájmy.

[11] NSS shrnuje, že jelikož stěžovatelka ve svém návrhu nepředestřela takové individuální okolnosti posuzované věci, které by dokládaly hrozbu narušení konkrétního veřejného zájmu, není splněna již první podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. NSS proto stěžovatelčin návrh zamítl, aniž se zabýval splněním zbývajících podmínek. Tím nijak nepředjímá, jak rozhodne ve věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. února 2026

Mgr. Tomáš Kocourek
předseda senátu